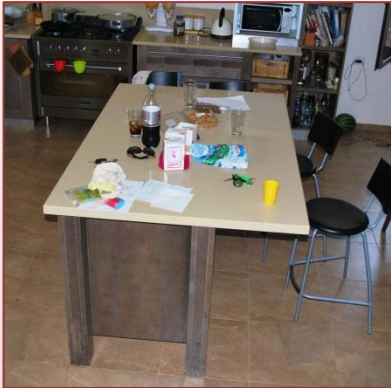

ערב יום כיפור
תשע"ב

משתתפים: **נדב** (41), **עידית** (39) **עמית** (12), **בן** (היום בן 10), **זיו** (4).

הבית: בית חדש בשכונה הקהילתית, בשכנות לתרצי ועמוס, עברו בנובמבר לפני שנתיים. לפני כן גרו 9.5 שנים בשכירות בנוה איתן. עידית: "המעבר מבית ישן, קטן וטחוב לבית חדש זו חוויה עצומה, חיכינו לזה הרבה זמן. אני אוהבת להגיד 'הבית שלי' אבל נדב מזכיר לי שהוא של הבנק..."

האי - מרכז הבית

החדרים: 4 חדרי שינה וסלון, לכל ילד חדר עם מיטה גדולה ומפנקת. "אם כבר, אז כבר!"

האי: האי במטבח, מסבירים נדב ועידית, הוא מרכז הבית, "האורחים פה, כוס היין של הלילה פה, הכל עושים פה, משחקים, מכינים שיעורי בית".

(נדב מטגן שניצלים לארוחה המפסקת)

פרנסה: לעידית יש מכון יופי והיא גם במאית, תאטרון בובות, מסיבות סיום של כיתות ו'. הרומן עם התאטרון התחיל כשלמדה בפנימיית האומנויות של מצפה רמון (מחזור ראשון), בענייני הקוסמטיקה היא כבר 12 שנים. לפני 6 שנים פתחה מכון פרטי.

נדב עובד בקייטרינג של טירת צבי כמנהל. העבודה מאוד מגוונת וגם תובענית. יש תקופות לחוצות וסדר היום מתחיל מוקדם. "הערך המוסף בעבודה שלי הוא שאני כמנהל בוחר להעסיק אנשים עם צרכים מיוחדים וזה נותן לי הרבה משמעות בעבודה".

עמית, נדב, עידית, זיו ובן

עיסוקי הילדים: עמית ובן לומדים ב"דקלים". עמית בחוג היפ הופ במרכז למחול, אוהבת להיפגש עם חברות, בן בחוג כדורגל, זיו כרגע נטולת פעילות אחה"צ מאורגת. "בילד השלישי הבנו שאפשר לחכות עם מנויים וחוגים. עם עמית הפגזנו בחוגים ופעילויות, הוצאנו המון כסף ועכשיו נרגענו עם זה כי הבנו שזה לא כל כך נחוץ".

סדר יום: נדב יוצא מוקדם, בין ארבע לחמש וחצי בבוקר. עידית קמה בשש וחצי, מכינה סנדוויצ'ים לילדים ושולחת אותם לבית הספר. זיו נשארת עם אמא לעוד קצת "זמן איכות". עידית עצמאית, קובעת לעצמה את סדר היום.

בערב יוצאים לפרגולה

עובדת בוקר וערב מפוצל, לא בשעות קבועות. מסיימת משמרת צהריים עד 15:00 ומקבלת את הילדים. אחר הצהריים מתחילה בשש, "אלא אם יש לי כלה", ועולה לשעתיים-שלוש למכון. לאחרונה נדב לוקח אותה, זה זמן טוב לתפוס שיחה שלוה אך קצרה בדרך. נדב מכין ארוחת ערב. חוץ משלישי בערב, שזה ערב משפחתי קבוע. זמן פנוי באמצע השבוע? כמעט ואין. בסביבות תשע בערב יוצאים לפרגולה.

תולדות נדב: במקור ירושלמי, למד באורט ליון, בצה"ל שירת במודיעין. המשפחה ירדה מהארץ, ונדב נשאר חייל בודד עד סוף השירות. לאחר מכן הצטרף למשפחה וניהל מסעדה שהיתה עסק משפחתי בניו יורק.

תולדות עידית: ילידת בית שאן, שירתה בשיריון במחנה יוסף, ליד שכם. אחרי הצבא נסעה לטיול בחו"ל. יומיים אחרי הנחיתה יצאה לבלות במועדון של ישראלים ושם הכירה את נדב, שכחה מהטיול. נשארו בניו-יורק שבע שנים, גרו בקווינס. שם נולדה עמית.

חתונה: חזרו לארץ להתחתן. ההורים של עידית ארגנו הכל, חינה, שבת חתן, אולם. שבועיים לפני החתונה הכלה נחתה בארץ, החתן נחת יום לפני החתונה "בלי חליפה!" נדב: "טוב שבית שאן קטנה, אז לא היה לי קשה למצוא את האולם..."

מה הביא אתכם לכפר רופין? תכננו לבנות בנווה איתן, אבל העניינים לא הסתדרו. בדקו בכמה מקומות כי היה להם ברור שהם רוצים לגור בעמק. "גרנו בקופסת גפרורים עם 3 ילדים והיינו חייבים לבנות". עידית: "יום אחד פגשתי את אורית דורפמן והיא אמרה לי - תבואי לראות את השכונה בכפר רופין!, אמרתי לה: בחיית אורית, אל תגררי אותי עד לכפר רופין... באנו לראות את השטח ותוך 5 דקות החלטנו". חברים שאלו אותם "למי תמכרו"? ענו: אנחנו בונים בית כדי לגור בו ולא כדי למכור אותו. עידית: "אני זוכרת שיחה עם עירית דרוו בקליטה, שבה שאלתי אותה איך אתם מסתדרים עם זה שזה סוף העולם? עירית ענתה: אנחנו תחילתו של העולם".

על דלת הכניסה

נטל הבית: אין נוהל קבוע, יש שותפות. "נדב אומר שהוא הסו-שף אבל בעצם הוא מכין הכל ואני רק מתבלת". נדב מכין מה שעידית מבקשת - "בחיים אני לא אכין אורז!". קניות, מי שיוצא.

נקיון: יש עזרת פעם בשבוע, מגיעה ביום לא קבוע - גם העזרת זורמת. כביסה: לרוב עידית הילדים עזרים בתליית בגדים, במדיח ובזבל. בן אחראי על הזבל הממוחזר. חלומות: נדב - תמיד חלמתי לפתוח חנות לאופנועים, לפרק, להרכיב, לבנות. אי-אפשר להחזיק גם שתי מכוניות ואופנוע, מסתפק בטוסטוס שעידית קנתה לו ליום ההולדת, שהפך לאופנוע שטח. עידית - לטייל בעולם עם כל המשפחה.

מקום אהוב עליכם בקיבוץ? המרפסת שלנו.

חיבור לקהילה: חיבור טוב, יש כמה משפחות שמתראים איתן לעיתים קרובות. פחות יחמים אבל שמחים לעזור כאשר מתבקשים. יש להם 3 בנות נעל"ה ("באה אחת שהפכה ל-3"), כבר שנה שניה. באות מתי שהם רוצות, בית פתוח.

האושר בסולם 1-10: עידית - "טאצ' ווד" 12, נדב - 13.